

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **T. K.**, zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 12. 2018, č. j. 31 A 55/2017 – 73, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Magistrátu města Brna ze dne 30. 8. 2016, č. j. MMB/0333699/2016, byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům bodů v rejstříku řidičů podané podle § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Proti zamítavému rozhodnutí Magistrátu města Brna podal žalobce odvolání, které bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 2. 2017, č. j. JMK 28512/2017, sp. zn. S-JMK 153651/2016/ODOS/Ša, zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno.

[2] Žalobce následně podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného u Krajského soudu v Brně, který ji rozsudkem ze dne 17. 12. 2018, č. j. 31 A 55/2017 – 73, zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) poté podal dne 24. 1. 2019 proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňoval tím, že mu hrozí nenapravitelná újma. Tato újma dle stěžovatele spočívá v tom, že ztratí možnost péče o svou rodinu, konkrétně o svou matku, které je 77 let, je vdova a vzhledem k její operaci srdce před dvěma lety ji stěžovatel musí vozit nákupy a pomáhat s domácností, čehož by bez automobilu nebyl schopen. Dále stěžovatel pečuje o svého syna, který je onkologicky nemocný, pravidelně ho tedy vozí automobilem (z důvodu jeho oslabené imunity) na

lékařská vyšetření, k čemuž doložil lékařské zprávy, a do pedagogicko-psychologické poradny. Vlastnictví řidičského oprávnění mu umožňuje popsanou situaci časově skloubit s prací. I v rámci zaměstnání vykonává pozici, kdy je používání automobilu nutností, v případě ztráty řidičského oprávnění by tedy musel změnit pozici či zaměstnání opustit. Dále stěžovatel také uvedl, že vozidlo skutečně potřebuje, ročně najezdí kolem 15 tisíc kilometrů a ze svých přestupků se již poučil, jelikož za poslední tři roky se žádného přestupku nedopustil. Další nenapravitelnou újmu pro stěžovatele by představovala újma finanční, kdy by finanční náročnost úkonů spojených s navrácením řidičského průkazu (přezkoušení, vyšetření) společně se ztrátou zaměstnání znamenaly pro stěžovatele dle jeho tvrzení nepřiměřenou finanční zátěž. Stěžovatel má rovněž za to, že by případné přiznání odkladného účinku nemělo vliv na práva třetích osob. Přiznání odkladného účinku ani neohrožuje závažným způsobem veřejný zájem, jelikož přestupky, kterých se stěžovatel dopustil a na jejichž základě dosáhl dvanácti bodů, nejsou dle stěžovatelova názoru nijak závažné a rozhodně v nich nelze spatřovat ohrožení ostatních účastníků silničního provozu, přičemž k tomuto svému tvrzení stěžovatel odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2008 – 103, publ. pod č. 1763/2009 Sb. NSS (zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná též na www.nssoud.cz).

[5] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že jeho přiznání či nepřiznání ponechává zcela na Nejvyšším správním soudu. Dále žalovaný dodal, že v řízení u krajského soudu bylo návrhu na přiznání odkladného účinku vyhověno.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek žalobě, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[9] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že vzhledem k nutnosti péče o matku a nemocného syna, k čemuž stěžovatel potřebuje užívat motorové vozidlo, by právní následky rozhodnutí krajského soudu, potažmo žalovaného, spočívající v pozbytí řidičského oprávnění dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, mohly pro stěžovatele

pokračování

znamenat značnou újmu. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy stěžovatele.

[10] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s., přičemž neshledal, že by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o věci samé jakkoli negativně dotklo jiných osob, a rovněž podmínku, podle níž přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem, má soud za splněnou. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, když dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 – 131, č. 1698/2008 Sb. NSS)“. V daném případě stojí proti podstatné újmě, která hrozí stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu nižší intenzity. Stěžovatel v letech 2014 - 2016 spáchal dle správních orgánů 4 přestupky, které spočívaly v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, a to o méně než 20 km/h, dále v porušení povinnosti stěžovatele jakožto řidiče motorového vozidla připoutat se za jízdy bezpečnostním pásem, v dalším případě stěžovatel za jízdy držel telefonní přístroj nebo obdobné zařízení a v jednom případě stěžovatel nezastavil na křižovatce na signál s červeným světlem „Stůj!“. Aniž by Nejvyšší správní soud zpochybňoval závažnost uvedených dopravních přestupků, pro jejichž spáchání stěžovatel dosáhl 12 bodů (byť jejich spáchání zároveň činí sporným), souhlasí s krajským soudem, že možnost stěžovatele nadále řídit motorové vozidlo po přechodnou dobu do meritorního rozhodnutí (nyní Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti) nebude v daném případě znamenat nepřiměřené narušení veřejného zájmu na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, které by bránilo přiznání odkladného účinku (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2015, č. j. 2 As 103/2015 – 128, publ. pod č. 3254/2015 Sb. NSS).

[11] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť se zřetelem k výše uvedenému dospěl k závěru, že v daném případě jsou podmínky § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. naplněny. Vzhledem k tomu, že žalobě stěžovatele proti pravomocnému rozhodnutí žalovaného již odkladný účinek přiznal krajský soud, postačí v tomto případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku krajského soudu, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje také odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného.

[12] Vzhledem k tomu, že soud shledal veškeré podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nepovažoval již za nutné zabývat se dalšími možnými důvody vzniku újmy, které uváděl stěžovatel.

[13] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[14] V této souvislosti ovšem Nejvyšší správní soud považuje za nezbytné zdůraznit, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je pouze dočasné povahy a nijak nepředjímá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. února 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu